

R O M Ȃ N I A
JUDECĂTORIA BISTRIȚA
SECȚIA CIVILĂ
Dosar nr. 1481/190/2015

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4092/2015

Ședința publică din data de 29 mai 2015

Completul compus din:

PREȘEDINTE: BOȚU MUGUREL ARIN, judecător

GREFIER : MARGA MARIA NICOLETA

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii judecătorești în cauza civilă privind contestația la executare formulată de contestatoarea ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD, în contradictoriu cu intimatul MARIS NICOLAE COSMIN..

Cauza a fost reținută în pronunțare la data de 14.05.2015 pe contestația la executare formulată și pe cererea de suspendare a executării silite, încheierea de ședință de la acea dată face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Deliberând, constată că:

Prin contestația la executare înregistrată la această instanță sub numărul de mai sus, contestatoarea ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD, în contradictoriu cu intimatul MARIS NICOLAE COSMIN, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea somației de plată din 05.02.2015, a încheierii nr. 51/2015/1 din 03.02.2015 privind stabilirea cheltuielilor de executare și calculul dobânzilor și a încheierii din data de 03.02.2015 privind admiterea cererii de executare și încuviințarea executării silite, emise de SCPEJ Stolnean Romeo Marius și Stolnean Oana în dosarul execuțional nr. 51/2015, ca fiind neîntemeiate și nelegale; suspendarea executării silite, fără plata cauțiunii, până la soluționarea contestației la executare.

În fapt, prin Sentința Civilă nr. 447/04.04.2013 pronunțată de Tribunalul BN în dosarul nr. 3780/112/2012 având ca obiect contencios administrativ, s-a admis acțiunea formulată de către Societatea Bal Imobil SRL și a fost obligată pârâta A.J.F.P. BN să-i restituie acesteia suma de 3313 lei, cu titlu de taxă pe poluare, dobânda legală calculată de la data plății taxei și până la restituirea efectivă, precum și suma de 439,30 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

La data de 12.02.2015 s-a înregistrat din partea SCPEJ STOLNEAN, somația emisă la 05.02.2015, încheierea prin care s-au stabilit cheltuielile de executare și calculul dobânzilor, încheierea privind admiterea cererii de executare silită, împreună cu Sentința civilă ce constituie titlu executoriu, prin care somează contestatoarea să achite suma totală de 5459,68 lei în favoarea creditorului.

Contestatoarea învederează instanței că executarea silită a fost începută împotriva sa fără să se constate refuzul executării de bunăvoie a obligației stabilite prin titlul executoriu, astfel fiind încălcate prevederile procedurii de restituire a sumelor reglementată de Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1899/2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal. De asemenea, fiind încălcate prevederile în materia restituirii sumelor reprezentând taxa pe poluare, respectiv Ordinul nr.85/2012 pentru aprobarea procedurii de restituire a sumelor prevăzute la art. 7, 9 și 12 din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și a sumelor stabilite de instanțele de judecată prin hotărâri definitive și irevocabile. Astfel, în opinia contestatoarei nu s-a urmat procedura instituită de lege, executarea silită declanșată la cererea creditorului Maris Nicolae fiind nelegală și temeinică, considerând că există intenția acestuia de a obține un beneficiu nemeritat.

De asemenea, contestația arată că nu a fost respectat termenul de "grație" de 6 luni, termen în care exista obligația să se facă demersurile necesare pentru a se îndeplini obligația de

plată, termenul curgând de la data la care debitorul a primit somația de plată. Doar după curgerea acestui termen, putându-se solicita executarea silită.

În probațiune s-au anexat înscrisuri (f. 8-18).

Prin Notele de ședință depuse în data de 18.03.2015, contestatoarea susține că, în speță, au fost încălcate recomandările Consiliului Uniunii Naționale a executorilor judecătorești stabilite prin Hotărârea nr. 74/05.12.2014, prin care s-a reglementat conduita generală în cazul procedurilor de executare vizând debitorii-instituții publice și a acordat prioritate Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În probațiune s-au anexat înscrisuri (f. 24-31).

Legal citat, intimatul a formulat Întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației la executare ca neîntemeiată; cu cheltuieli de judecată.

În motivare arată că, prin dispozițiile art. XV din OUG 8/2014, invocate de contestatoare, Guvernul României instituie o măsură abuzivă de suspendare a tuturor procedurilor de executare silită îndreptate împotriva sa, precum și o măsură de eșalonare pe o perioadă de 5 ani a restituirilor la care a fost obligat prin aceste hotărâri definitive.

Intimatul susține că, prin aceste dispoziții se încalcă dreptul de acces la organele de executare silită al justițiabililor care au abținut hotărâri de condamnare a Statului Român la restituirea sumelor respective.

Consideră intimatul că instanțele naționale nu ar trebui să facă aplicarea dispozițiilor OUG emisă de Guvernul României-parte în procesele civile privind taxele de poluare, ci să aplice dispozițiile art. 110 din TFUE și, implicit, dispozițiile hotărârilor CJUE, în considerarea cărora Statul Român este obligat să restituie sumele încasate cu încălcarea acestor dispoziții din dreptul european.

De asemenea, intimatul susține că a respectat procedura prevăzută de lege, sens în care a înregistrat la sediul instituției debitoare o cerere de restituire cu nr. 34244/06.08.2014 prin care s-a solicitat punerea în executare a dispozițiilor cuprinse în Sentința civilă nr. 447/2013 a Tribunalului Bistrița-Năsăud și abia după 6 luni, în care nu a primit niciun răspuns, s-a adresat executorului judecătorec pentru realizarea pe calea executării silite a drepturilor sale.

Totodată, termenul de grație de 6 luni se acordă de către instanță doar debitorilor care fac dovada lipsei disponibilităților bănești și a faptului că au efectuat toate demersurile legale pentru obținerea fondurilor necesare plății creanței.

În drept, a invocat prev. art. 139 alin. 1 C.pr.civ., jurisprudența CEDO și jurisprudența națională din cuprinsul întâmpinării.

În probațiune s-au anexat înscrisuri (f. 39-47).

Prin Notele scrise depuse în data de 13.05.2015, intimatul solicită respingerea cererii de suspendare a executării silit, ca neîntemeiată, având în vedere că petenta nu invocă niciun motiv temeinic în susținerea cererii sale.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma probelor administrate și a temeiurilor juridice aplicabile, instanța reține următoarele :

Litigiul din prezenta cauza privește exigibilitatea creanței din titlul executoriu constituit din sentința civilă nr. 447/2013 pronunțată de Tribunalul Bistrița Năsăud, irevocabilă la data de 04.04.2013, prin respingerea recursului formulat de contestatoarea ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ a FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD împotriva sentinței anterior menționate.

Prin titlul executoriu amintit, contestatoarea a fost obligată la plata către intimatul MARIS NICOLAE COSMIN, a sumei de 3313 de lei cu titlu de taxă de poluare, a dobânzii legale calculată de la data plății taxei și până la restituirea efectivă, precum și a sumei de 439,30 lei, reprezentând cheltuieli de judecată

Intimatul MARIS NICOLAE COSMIN a solicitat executorilor judecătorești STOLNEAN ROMEO MARIUS și STOLNEAN OANA să pună în executare titlul executoriu menționat, executorul judecătorec formând dosarul execuțional nr. 51/2015 urmare a încuviințării executării silite prin încheiere civilă nr. 8068/2014 pronunțată de Judecătoria Bistrița, dosar în care a trimis contestatoarei încheierea prin care s-au stabilit cheltuielile de executare și calculul dobânzilor (f. 11), încheierea privind admiterea cererii de executare silită (f. 9-10), împreună cu Sentința civilă ce constituie titlu executoriu (f.12-18).

Contestatorul aduce principalul argument în ce privește lipsa de exigibilitate a creanței, invocând art. XV din OUG 8/2014, prin care s-a acordat un termen suspensiv de plată în favoarea debitorului ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ a FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-

NĂSĂUD, stabilindu-se că plata sumei prevăzute în titlul executoriu din cauză se va realiza în cinci ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora, cererile de restituire a contribuabililor se soluționează conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului de Mediu.

Intimatul invocă în apărare contrarietatea dintre art. 6 alin.1 CEDO și art.1 din protocolul adițional 1 la Convenție și dispozițiile art. XV din OUG 8/2014, solicitând aplicarea Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Pentru a înțelege mai bine situația de fapt, trebuie menționat întregul mecanism cu privire la taxa de poluare pe care intimatul încearcă să o recupereze în baza titlului executoriu.

În data de 04.05.2011, intimatul a achitat taxa de poluare în cuantum de 3313 de lei la contestatorul AJFP Bistrița-Năsăud, suma de bani intrând la Fondul pentru Mediu.

Prin hotărârea pronunțată în anul 2011, CJCE în cauza C 402 , cauza Tatu, referitoare la compatibilitatea taxei de poluare instituită prin OG nr. 50/2008 cu dreptul comunitar, Curtea a amintit că dreptul Uniunii interzice fiecărui stat membru să aplice produselor celorlalte state membre impozite interne mai mari decât celor care se aplică produselor naționale similare, această interdicție vizând garantarea neutralității depline a impozitelor interne față de concurența dintre produsele care se află deja pe piața internă și produsele de import.

Prin hotărârea CJCE în cauza C 402 , cauza Tatu, Curtea a precizat că art. 110 TFUE trebuie interpretat că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor autovehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără a descuraja cumpărarea unor autovehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.

Practic, prin hotărârea CJCE în cauza C 402 , cauza Tatu, taxa de poluare instituită prin OG 50/2008 a fost declarată contrară dreptului Uniunii, aspect reținut în sentința civilă nr. 477/2014, pronunțată la data de 04 aprilie 2013.

Astfel, deși intimatul a plătit în anul 2011 o taxă de poluare declarată contrară dreptului Uniunii Europene prin hotărârile Curții pronunțate în anul 2011 în cauzele C 402/09 Tatu și C 263/10 Nisipeanu, după mai bine de doi ani de la data plății taxei de poluare contrare dreptului Uniunii, și după mai bine de doi ani de la hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, intimatul a reușit să obțină un titlu executoriu împotriva contestatorului ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ a FINANTELOR PUBLICE BISTRITĂ NĂSĂUD și a Administrației Fondului pentru Mediu, pentru a-și recupera suma de bani plătită în anul 2011.

După ce petentul a reușit să obțină un titlu executoriu pentru a-și recupera suma plătită cu titlu de taxă poluare, intră în vigoare OUG 8/2014, prin care suma plătită cu trei ani înainte, pentru care a obținut restituirea, i se eșalonează pe o perioadă de cinci ani.

Practic, deși o sentință civilă irevocabilă trebuie executată de îndată, statul român a acordat un termen de plată debitorului instituție de stat, în fapt intimatul urmând să-și recupereze integral suma achitată pentru o taxă contrară dreptului Uniunii Europene, legislație cu caracter obligatoriu ce prevalează legislației românești potrivit art. 148 alin.2 din Constituția României, după 8 (opt) ani de la momentul la care a plătit-o.

În ce privește dreptul statului român de a amâna și eșalona obligația stabilită de o sentință civilă irevocabilă, instanța reține aplicabile în prezentul dosar, considerentele din: cauza CEDO Felicia Mihăieș împotriva României, cauza CEDO Adrian Gavril Senteș împotriva României.

Pentru a nu fi încălcat art.1 din protocolul 1 adițional la Convenția Europeană a Dreptului Omului, măsura amânării și eșalonării unui titlu executoriu trebuie să aibă un caracter temporar și să existe o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (eșalonarea pe cinci ani a restituirii contravalorii taxei de poluare) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat).

Binănteles că, așa cum precizează și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele Felicia Mihăieș împotriva României, Adrian Gavril Senteș împotriva României, statele trebuie să fie primele care să se pronunțe cu privire la existența unei probleme de interes general și dispun de o anumită marjă de apreciere, ca și în alte domenii în care se extind garanțiile Convenției. În mod special, decizia de a adopta legi cu privire la echilibrul dintre cheltuielile și veniturile bugetului de stat implică de obicei luarea în considerare a aspectelor politice, economice și sociale. Prin aceeași decizie Curtea precizează că este ținută să respecte modul în

care statul a proiectat imperativele „interesului public” cu excepția cazului în care decizia statului este în mod evident lipsită de o bază rezonabilă.

În mod implicit Curtea a precizat că în situația în care decizia statului, de a eşalona executarea obligațiilor stabilite de sentințe civile irevocabile, este lipsită în mod evident de o bază rezonabilă, încalcă legislația Uniunii în ce privește art.1 din protocolul 1 adițional la Convenția Europeană a Dreptului Omului.

Pentru a stabili dacă decizia statului manifestată prin art. XV din OUG 8/2014 are o bază rezonabilă, trebuie analizate motivele ce au condus la luarea acestei decizii, menționate în preambulul actului normativ.

Potrivit preambulului OUG 8/2014, eşalonarea pe cinci ani a restituirii contravalorii taxei de poluare stabilită prin sentințe judecătorești irevocabile devenite executorii până la data de 31.12.2015, se impune întrucât:

1. executarea hotărârilor judecătorești are o influență negativă asupra bugetului Administrației Fondului pentru Mediu;
2. executarea hotărârilor judecătorești are o influență negativă asupra bugetului general consolidat;
3. executarea hotărârilor judecătorești conduce la imposibilitatea menținerii echilibrului bugetare și implicit la nerespectarea angajamentelor interne asumate de Administrația Fondului pentru Mediu și nedeplinirea obligațiilor, în domeniul protecției mediului, pe care România le are în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

Potrivit notei de documentare aferentă OUG 8/2014, în anul 2012 la Fondul pentru Mediu s-au încasat 608 milioane lei și s-au achitat pentru hotărârile judecătorești prin care s-a dispus restituirea taxei de poluare suma de 360 de milioane lei, în anul 2013 la Fondul pentru Mediu s-au încasat 732 milioane lei și s-au achitat pentru hotărârile judecătorești prin care s-a dispus restituirea taxei de poluare suma de 500 de milioane lei.

Din informațiile menționate în nota de fundamentare, instanța reține că în anii 2012 și 2013, bugetul Fondului pentru Mediu a reușit să acopere obligațiile de plătit dispuse prin hotărârile judecătorești referitoare la restituirea taxei de poluare, obligațiile stabilite prin aceste hotărâri judecătorești neinfluențând în nici un fel bugetului general consolidat.

Pentru a înțelege dimensiunea valorii obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești obiect al art. XV din OUG 8/2014, instanța reține că la momentul la care s-a dispus eşalonarea restanțelor salariale pentru magistrați prin OUG 71/2009, decizie a statului român în concordanță cu dreptul european, așa cum s-a stabilit de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauza DUMITRU DANIEL DUMITRU și alții împotriva României, România a trebuit să facă față unei grave crize economice și financiare. La acel moment restanțele salariale cuvenite magistraților reprezentau 12 891 milioane de lei, respectiv 2,2 % din PIB –ul României, spre deosebire de valoarea taxelor de poluare ce ar fost achitate în 2013 urmare a hotărârilor judecătorești de 500 de milioane de lei, sumă de aproximativ 24 de ori față de suma raportată la care în anul 2009, CEDO a hotărât că putea conduce la înrăutățirea situației sociale.

În prezent, spre deosebire de anul 2009, România nu mai trece printr-o gravă criză economică, aspect evident din faptul că au fost reîntregite salariile bugetare diminuate la intrarea României în criză prin legea 118/2010, mai mult, drepturile bugetarilor ce fuseseră eşalonate pe anul 2016, sunt achitate în anul 2015, potrivit cu art. 35 din OUG 83/2014 în patru tranșe, respectiv tranșele aferente celui de al treilea și al patrulea an de eşalonare, tranșe de 25% fiecare din drepturile salariale ale bugetarilor.

Făcând un calcul matematic, reiese că prin OUG 83/2014 statul român dispune plățirea în anul 2015 a 50% din restanțele bugetarilor aferente celui de al treilea și al patrulea an de eşalonare, respectiv un minim de 6 945,5 milioane de lei (potrivit cauzei CEDO DUMITRU DANIEL DUMITRU și alții împotriva României, în 2009 doar drepturile salariale ale magistraților de restituit erau de 12 691 milioane de lei).

Deși prin OUG 83/2014 statul român dispune plata în anul 2015 a minim 6945,5 milioane lei, sume ce trebuia achitate în anul 2016 (potrivit eşalonării considerate de Curte conforme cu dreptul Uniunii), prin OUG 8/2014 dispune eşalonarea unei sume de 500 milioane lei, sumă de aproximativ doisprezece ori mai mică.

Totodată, la momentul la care statul român a dispus reîntregirea salariilor bugetarilor în anul 2012, CJUE deja se pronunțase din anul 2011 în cauza C 402/09 Tatu, astfel că previzibilitatea obținerii restituirii taxei de poluare prin hotărâri judecătorești era previzibilă

din anul 2011, astfel că decizia de reîntregire a salariile bugetarilor a fost luată în cunoștință de cauză cu privire la neconformitatea taxei de poluare cu dreptul european.

Instanța reține că art. XV din OUG 8/29014 este contrar art. 6 .1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și art.1 din protocolul 1 adițional la Convenția Europeană a Dreptului Omului și potrivit art. 148 alin. 2 din Constituție, ținând cont că dreptul comunitar prevalează asupra dreptului intern, va înlătura de la soluționarea prezentei cauze dispozițiile art. XV din OUG 8/2014.

Pentru a ajunge la această soluție instanța reține în esență așa cum anterior a precizat următoarele:

1. Ingerința statului român în dreptul la proprietate al persoanelor care au titluri executorii privind taxa de poluare este lipsită de o bază rezonabilă, pe de o parte atât în anul 2012 cât și 2013, bugetul Fondului pentru Mediu a reușit să facă față restituirii titlurilor executorii privind taxele de poluare pe acei ani, pe de altă parte în același an în care statul român eșalonează pe 5 ani valoarea taxelor de poluare de 500 de milioane de lei, dispune achitarea în 2015 a unei sume de aproximativ doisprezece ori mai mare prin OUG 83/2014.

2. Spre deosebire de anul 2009-2010 când România trecea printr-o criză accentuată economică și financiară, în anul 2014, data adoptării OUG 8/2014, România nu se mai confruntă cu o asemenea problemă, aspect evident tocmai prin reîntregirea salariilor bugetarilor încă din anul 2012.

3. Prin măsurile dispuse prin art. XV din OUG 8/2014, persoanele ce urmau să li se restituie taxele de poluare, sunt determinate să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, respectiv restituirea integrală după aproximativ unsprezece ani a unei taxe încasate ilegal de către statul român și totodată dezechilibrul bugetului Fondului de Mediu ar fi suportat doar de o categorie de cetățeni, respectiv doar de către cei care au achitat taxa de poluare ilegală conform jurisprudenței CJUE și a instanțelor românești.

4. Restituirea contravalorii taxelor de poluare nu creează deficit bugetului general consolidat, Fondul pentru Mediu putând singur achita aceste sume.

5. Spre deosebire de situația din 2010, când restanțele magistraților câștigate în instanță reprezentau 2,2% din PIB, sumele pentru restituirea taxelor de poluare reprezintă o cotă de 0.09 din PIB, cotă ce nu reprezintă o amploare neașteptată ce ar putea genera o perturbare gravă pentru a justifica ingerința statului în dreptul la proprietate al cetățenilor.

6. Câștigarea în instanță a dreptului de a li se restitui taxele de poluare a devenit previzibilă încă din anul 2011 (data pronunțării CJUE în cauza C 402/09 Tatu, astfel că până în anul 2014, statul român a avut suficient timp pentru a lua măsuri necesare executării acestor hotărâri judecătorești, sistemul bugetar al statului prin lipsa de fonduri, nu îl poate scuti de obligația sa, ca în baza Convenției, să garanteze fiecărei persoane dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești definitive într-o perioadă de timp rezonabilă.

Pentru toate aceste motive, instanța reține că art. XV din OUG 8/2014 este contrar art. 6.1 din Convenție, executarea unei hotărâri, indiferent de instanța care a pronunțat-o, trebuind a fi considerată parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenție.

Potrivit cauzelor CEDO Di Pede împotriva Italiei, Zappia împotriva Italiei, Hornsby împotriva Ungariei, în ipoteza în care autoritățile sunt obligate să acționeze în vederea executării unei hotărâri judecătorești și manifestă abstențiune, această conduită este apreciată ca angajând răspunderea statului, în condițiile art. 6 paragraful 1 din Convenție, obligația statului de a asigura celeritatea procedurilor judiciare fiind una de rezultat.

Prin restituirea integrală unui cetățean a unei sume încasate ca taxă ilegală după aproximativ unsprezece ani de la plățirea taxei, se afectează dreptul fundamental al persoanei la proprietate, creanța asupra statului fiind un bun, în sensul art.1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Sușinerile contestatorului în ce privește nerespectarea procedurii prevăzute de OMFP nr. 1899/2004 pentru aprobarea sumelor de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, OMFP 85/2012 pentru aprobarea restituirii sumelor prevăzute la art.7, 9 și 12 din legea 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante, în sensul formulării unei cereri de restituire adresate organului fiscal care va efectua restituirea în 45 de zile de la data depunerii cererii nu pot fi primite întrucât:

- ordinele menționate nu prevăd forma cererii sub sancțiunea validității, somația emisă de executorul judecătoresc reprezentând o adevărată cerere de restituire a sumei în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile;

- deși au trecut mai mult de 45 de zile de la data primirii somației, organele fiscale nu au restituit sumele solicitate, sens în care chiar prin propria conduită demonstrează inutilitatea adresării cererii de restituire;

- chiar prin adoptarea art. XV din OUG 8/2014 statul român a dovedit că nu are intenția de a executa titlurile executorii decât în maniera eșalonării pe cinci ani, ori cât timp instanța a reținut că art. XV din OUG 8/2014 este contrar dreptului european, soluția intimatului de a apela la un executor judecătoresc este legitimă, în alt mod fiind pus în imposibilitatea de a-și realiza integral creanța stabilită printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, astfel că legitimitatea apelării la executorul judecătoresc justifică și suportarea de către contestator a cheltuielilor de executare, cărora nu li s-a adus vreo altă critică, în afară de criticile privind nerespectarea ordinelor anterior menționate.

- Eșalonarea prin OUG 8/2014 a plății taxei de poluare pe parcursul a cinci ani reprezintă o neexecutare de bunăvoie de către contestator a obligației stabilită printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, susținerea contestatorului privind lipsa unui refuz nejustificat fiind nesusținută de elementele probatorii de la dosar.

În ce privește aplicarea în cauză a dispozițiilor OG 22/2002, respectiv art. 1 alin.2 (interzicerea achitării din sume destinate pentru cheltuielile de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, în scopul îndeplinirii atribuțiilor și obiectivelor legale pentru care au fost înființate instituțiile și autoritățile publice) și art. 2 (acordarea unui termen de grație de 6 luni, termen în care instituțiile și autoritățile publice au obligația să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată), instanța reține că nu s-a dovedit că executarea din cauză privește sume din cele prevăzute la art.1 alin.2 sau că nu s-ar dispune de sume necesare pentru achitarea creanței și că astfel ar fi necesară efectuarea de demersuri pentru obținerea de fonduri de la buget, astfel că instanța va înlătura susținerile contestatorului privind aplicabilitatea în cauză a OG 22/2002, respectiv art. 1 alin.2 și art.2.

Instanța reține că intimatul are o creanță certă lichidă și exigibilă în sensul oferit de art. 662 cod procedură civilă, s-a încuviințat de o instanță judecătorească executarea silită potrivit cu art. 632, 634, 665 cod procedură civilă(fila 10), debitorul a fost înștiințat cu privire la declanșarea executării silite potrivit cu art.666 cod procedură civilă și i s-a comunicat încheierea de încuviințare a executării silite și o copie după titlul executoriu, i s-a comunicat o somație potrivit cu art. 667 cod procedură civilă, punându-i-se în vedere să se conformeze în termen de o zi titlului executoriu, au fost stabilite cheltuielile de executare conform cu art. 669 alin.3 cod procedură civilă , art. 39 din legea 188/2000 , ordinului ministrului de justiție nr. 2550/c/2006 .

În ce privește solicitarea de anulare a încheierii prin care s-a încuviințat executarea silită, instanța reține că în afara criticii aduse prin menționarea aplicării în cauză a OUG 8/2014, critică deja înlăturată de instanță, nu s-au adus alte critici și în consecință va menține încheierea de încuviințare a executării silite.

În ce privește contestarea onorariului avocațial inclus în cheltuielile de executare stabilite de executorul judecătoresc, în cuantum de 400 de lei, instanța reține că raportat la circumstanțele cauzei, respectiv trecerea unui termen de patru ani de la data plății taxei ilegale justifică apelarea intimatului la cunoștințele unui avocat, condiții în care intimatul s-a judecat o perioadă de doi ani pentru obținerea titlului executoriu. Raportat la valoarea pricinii, executarea silită a sumei de 3313 de lei, dobânda legală calculată la această sumă începând cu data plății taxei, 439,30 de lei cheltuieli de executare, onorariul avocațial nu este nepotrivit de mic sau de mare.

Cât timp s-au respectat în cadrul dosarului execuțional nr. 51/2015 dispozițiile legale din materia executării silite instanța va respinge contestația la executare formulată de contestatorul ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ a FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD.

În ce privește cererea de suspendare a executării silite, instanța reține că nu a fost precizat de către contestator vreun motiv temeinic pentru a se dispune această măsură, astfel că raportat la prevederile art.718 alin. 1 cod procedură civilă, în lipsa indicării motivelor temeinice pentru dispunerea suspendării executării silite, instanța va respinge cererea de suspendarea a executării silite.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de contestatorul ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ a FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD având codul fiscal 4347453, cont deschis la Trezoreria mun. Bistrița nr. RO96TREZ1015003XXXX75, cu sediul în str. 1 Decembrie, nr. 6-8, Bistrița, jud. BN, în contradictoriu cu intimatul MARIS NICOLAE COSMIN, CNP [REDACTED] 21, jud. Bistrița Năsăud, cu având ca obiect contestație la executare.

Respinge cererea de suspendare a executării silite formulate de contestator.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare, cererea de apel se va depune la judecătoria Bistrița.

Pronunțată în ședință publică, azi, 29.05.2015.

PREȘEDINTE,
BOȚU MUGUREL ARIN

GREFIER,
MARGA MARIA NICOLETA

RED/DACT
BMA/SIF
02.07.2015 4 ex

WWW.JURL.ro